„დინამო“ (თბილისი) – „მეტალისტი“ (ხარკოვი) 2:1 (0:0)

თბილისი. ვ. ი. ლენინის სახელობის „დინამოს“ სტადიონი. 4 აპრილი.

„დინამო“: გაბელია, კეტაშვილი, ცხადაძე, ჭედია, ჯიშკარიანი, თეთრაძე, ცვეიბა (კაჭარავა, 45), ცაავა, ფანცულაია, გოგიჩაიშვილი (ქეცბაია, 56).

„მეტალისტი“: კუტეპოვი, კოლოკოლოვი, შჩერბაკი, იალოვსკი, სოვ. სპორტი , სუსლო, აჯოევი, რალიუჩენკო, იაკუბოვსკი (დერევინსკი,46), სოვ. სპორტი (კვასოვი, 46), მენშიკოვი.

მსაჯი ა. კირილოვი (მოსკოვი).

გააფრთხილეს დერევინსკი.

დუბლიორები 4:1

ხარკოვის „მეტალისტს“ ბოლო ხანებში უმაღლესი ლიგის ლიდერს ვერ უწოდებ. შარშანდელ ჩემპიონატში გუნდმა ჯგუფში მეტად საპატიო მე-11 ადგილი დაიკავა და წლეულს მიმდინარე გათამაშებაში ერთ-ერთი ლიდერის როლში მოგვევლინა, რომელმაც სულ ახლახან სენსაცია მოახდინა და მეტოქის მინდორზე ანგარიშით 3:0 დაამარცხა მოსკოვის „დინამო“.

ყველაფერი ეს თბილისის „დინამოს“ ფეხბურთელთაგან მოითხოვდა ძალების სრულ მობილიზებას და ყურადღებით თამაშს. „მეტალისტი“ საშიში მეტოქეა. მის რიგებში გამოდიან მაღალი კვალიფიკაციის ოსტატები: კუტეპოვი, შჩერბაკი, სუსლო, აჯოევი, რალიუჩენკო და სხვანი.

სიფრთხილე ორივე გუნდს თავიდანვე დაეტყო. მართალია, კეტაშვილმა პირველივე წუთებზე მწვავე შეტევა განახორციელა, შემდეგ კი გაბელიას მეტად ძლიერი ბურთის მოგერიება მოუხდა სუსლოსგან, მაგრამ ეს მოხდა მხოლოდ დასაწყისში. პირველ ტაიმში. შემდეგ კი თამაში შუა მინდორზე დამკვიდრდა, ორივე გუნდი ბურთის მოკლე, „განივი ჩაწოდებით“ მოქმედებდა, ამიტომაც მცველები თავიანთ მოვალეობას ჯერ კიდევ საჯარიმო მოედნამდე წარმატებით ართმევდნენ თავს. მართალია, სახიფათო მომენტიც შეიქმნა, კერძოდ მიზანს ააცილა ბურთი მენშიკოვმა, ჯიშკარიანის ძლიერი დარტყმა მოიგერია კუტეპოვმა, მაგრამ შეუპოვარი ბრძოლა უმთავრესად მაინც მინდვრის ცენტრალურ ზონაში წარიმართა. რამდენადმე მაინც შესამჩნევი უპირატესობა ვერც ერთმა გუნდმა ვერ მოიპოვა. ტაიმი თანაბარი იყო. შესვენების შემდეგ „მეტალისტის“ მწვრთნელებმა შეცვლის ლიმიტი ამოწურეს. ფეხბურთი მაინც გარკვეულ რისკთანაა დაკავშირებული, ვინაიდან 45 წუთის მანძილზე მინდორზე ბევრი რამ ისეთი შეიძლება მოხდეს, რომ მერე ინანო. ორივე მოთამაშის ისეთ დროს შეცვლა, როცა დაგჭირდება ცვლილება, გნებავთ ტრავმის გამო, გნებავთ ტაქტიკური მოსაზრებით. მაგრამ „მეტალისტის“ მწვრთნელებს, ეტყობა, რაღაც გარკვეული კონკრეტული მიზანი ამოძრავებდათ, შესაძლოა, მათ მეორე ტაიმის დასაწყისიდანვე სურდათ გარდატეხის შეტანა თამაშში.

გარდატეხა კი მართლაც მოხდა, მაგრამ ეს გააკეთეს არა ხარკოველებმა, არამედ თბილისელებმა და იგი ფრიად საფუძვლიანი, მნიშვნელოვანი გახლდათ. სასიხარულოა, რომ ამ გარდატეხის ერთ-ერთი ინიციატორი კაჭარავა იყო, რომელმაც მაშინვე, მინდორზე გამოსვლისთანავე, ისეთი სიმწვავით, ისეთი ენერგიით შეუტია სტუმრების კარს, რომ მცველთა შორის ნამდვილი აღრევა გამოიწვია. დინამოელთა ერთ-ერთი იერიშისას იგი, ამ სიტყვის სრული მნიშვნელობით, ეკვეთა ხარკოველთა მცველებს, მეკარეს და ბრძოლაში გაიტანა გოლი, რომელსაც დიდი მნიშვნელობა ჰქონდა თამაშის შემდგომი მსვლელობისთვის. მასპინძლებმა კიდევ უფრო ირწმუნეს თავიანთი ძალებისა, დამაჯერებლად, მეთოდურად და შეუსვენებლად შეუტიეს მეტოქეს. თამაში „მეტალისტის“ საჯარიმო მოედანთან მიმდინარეობდა. ამ სიტუაციაში აუცილებლად საჭირო იყო მეორე გოლი, იგი გამარჯვების საიმედო გარანტიას შექმნიდა დინამოელთათვის, მათაც ბევრი იბრძოლეს ამ გოლისთვის. 58-ე წუთზე ცაავას შორეული, მოულოდნელი დარტყმა ძელს მოხვდა, რამდენიმე ძნელი ბურთი მოიგერია კუტეპოვმა, თბილისელები თითქმის არ მოსცილებიან მეტოქის ნახევარს და 71-ე წუთზე მარცხენა ფლანგზე

გათამაშებული კომბინაცია ფანცულაია-კაჭარავა-ფანცულაია – „მეტალისტის“ კარში გატანილი მეორე გოლით დამთავრდა.

2:0. 71-ე წუთზე ასეთ ძნელ მატჩში თითქმის საბოლოო გამარჯვების გარანტიას წარმოადგენდა, მაგრამ კვლავ და კვლავ საჭირო იყო შეუპოვარი ბრძოლა თითოეულ ხარკოველ ფეხბურთელთან, თითოეული რთული მომენტის მოგება.

დინამოელებსაც ცდა არ დაუკლიათ თავიანთი პირველი გამარჯვების მოსაპოვებლად, მაგრამ 77-ე წუთზე მოხდა კაზუსი, რომელსაც შეეძლო დიდი გავლენა მოეხდინა თამაშზე: ხარკოველთა ერთ-ერთი ფორვარდი მარჯვენა ფლანგიდან შეიჭრა „დინამოს“ საჯარიმო მოედანზე, მას ჯიშკარიანი დაუხვდა, ფეხბურთელები შეეჯახნენ ერთმანეთს, ორივე წაიქცა და მსაჯმა 11-მეტრიანზე მიუთითა. ძნელი სათქმელია, იყო თუ არა ამ მომენტში პენალტი. ყოველ შემთხვევაში, ტრიბუნიდან საამისო არაფერი ჩანდა. მაგრამ მაყურებლებმაც თავი შეიკავეს ამ შემთხვევაში ტრადიციული სტვენისაგან, არც ჩვენმა ფეხბურთელებმა იდავეს, რაც მათს თავშეკავებულობას და დისციპლიანობას უნდა მივაწეროთ. მსაჯმა ასე მიიჩნია და შჩერბაკმაც ზუსტად შეასრულა დარტყმა – 1:2.

რა თქმა უნდა, ამის შემდეგ ბრძოლა კიდევ უფრო გამწვავდა. ხარკოველი ფეხბურთელები შეეცადნენ ყველაფერი გაეკეთებინათ ქულის ასაღებად, ცდა არ დაუკლიათ, მაგრამ დარჩენილ დროში მათ, უბრალოდ, ძალა არ ეყოთ მიზნის მისაღწევად. „დინამომ“ ბოლომდე იბრძოლა და დამსახურებული გამარჯვებაც მოიპოვა.

თბილისელთა ამ მატჩს ხარკოვის „მეტალისტთან“ ერთად ვადევნებდით თვალს ამ სტრიქონების ავტორი და ფეხბურთის ისეთი გამობრძმედილი სპეციალისტები, როგორებიც არიან ბორის პაიჭაძე, ნესტორ ჩხატარაშვილი, ოტია ჟორდანია და გიორგი ბაქანიძე. ასეთ ავტორიტეტულ „კომისიას“ მხედველობიდან არაფერი გამორჩება, წვრილმანიც კი, და, სხვათა შორის, არც გამორჩენია. სპეციალისტებმა დაბეჯითებით ხაზი გაუსვეს, რომ დღევანდელი თბილისის „დინამოს“ თამაშის დონე გაცილებით აღემატება შარშანდელისას, დინამოელები მოქმედებენ მონდომებით, კომბინაციურად. მოთამაშეები ბევრს და სასარგებლოდ მოძრაობენ მინდორზე. უკვე იგრძნობა მათი კვალიფიციური ოსტატობა, საკუთარი თავის იმედი და პასუხისმგებლობის გრძნობა, რაც შარშან ასე გვაკლდა, ამიტომაც სავსებით ნორმალურია, რომ თბილისის „დინამოს“ წლეულს შარშანდელზე გაცილებით უკეთესი შედეგი აქვს. ბ. პაიჭაძე და „ძმანი მისნი“ კმაყოფილებით აღნიშნავდნენ, რომ დინამოელთა რიგებში გამოჩნდნენ პერსპექტიული, კარგი მომავლის ფეხბურთელები, ეს უპირველესად შეეხება ცხადაძეს, თედეევს, ფანცულაიას, კაჭარავას და სხვებს. რაც შეეხება ჩვენს ვეტერან მეკარეს ოთარ გაბელიას, მისი თამაში გუნდის წარმატებათა ერთ-ერთი საიმედო საფუძველია.

მაგრამ მხოლოდ ქებით და გუნდრუკის კმევით არ გვინდა მოვათავოთ ამ ძნელი მატჩის საანგარიშო წერილი. ნაკლოვანებები, რა თქმა უნდა, არის და რახან ჩვენმა გუნდმა ბევრ რთულ ხარვეზს დააღწია თავი, უნდა ვივარაუდოთ, რომ ნაკლოვანებებსაც მალე გამოასწორებს. მაგალითად, თავით თამაშისას საჭიროა მეტი სიზუსტე როგორც გადაცემების, ისე კარში დარტყმების დროს, გარდა ამისა, ჩვენი ფეხბურთელები მეტისმეტად შაბლონურად ასრულებენ ბურთის გათამაშებას ე. წ. „სტანდარტული მდგომარეობებიდან“. მოწინააღმდეგის საჯარიმო მოედნის სიახლოვეს გუნდს ზუსტად დამუშავებული უნდა ჰქონდეს ბურთის გათამაშების რამდენიმე კონკრეტული, მწვავე ვარიანტი, ეს კი არ ჩანს და მაყურებელს ისეთი შთაბეჭდილება ექმნება, თითქოს დინამოელები სწორედ ახლა, ამ მომენტში წყვეტენ საკითხს, თუ რა ქნან და როგორ გაითამაშონ ბურთი. გარდა ამისა, თბილისის „დინამოს“ საერთო არსენალის ერთ-ერთი უმძლავრესი, ძალზე ეფექტური და მწვავე იარაღია სწრაფი ტემპი. როცა დინამოელები მაქსიმალური ტემპით თამაშობენ, მათ წინააღმდეგ ძალიან ძნელია ბრძოლა. სისწრაფისას ჩვენი ფეხბურთელები უფრო უკეთესად ფლობენ ბურთს, ვიდრე მათი მეტოქეები. ამიტომაც ყოველ მატჩში წარმატების მისაღწევად გუნდმა ზღვრული ტემპით უნდა ითამაშოს. ეს მას მხოლოდ სარგებლობას მოუტანს.

მაგრამ დღევანდელი კარგი განწყობილებისას არ გვინდა ნეგატიურ დეტალებზე სიტყვა გავაგრძელოთ. მთავარია, რომ მაყურებელი ხედავს ჩვენი ფეხბურთელების მონდომებასაც, მზარდ ოსტატობასაც და შედეგსაც. ამიტომაც მომავალს იმედის თვალით ვუყურებთ.

გ. ქორქია
"ლელო" 6 აპრილი, 1989 წ.